

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1934 ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΚΑΙ ΕΝ Τῇ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚῇ ΣΥΝΕΔΡΙΑῖ ΤΗΣ 27ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Πρὸ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἔργων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1934 εὐλαβὲς ἔθος φέρει πρὸς μνημόσυνον τῶν ἐκλιπόντων συνεργατῶν ἐν τῷ ὑπερτάτῳ τούτῳ ἐπιστημονικῷ καθιδρύματι τοῦ Ἑθνους.

Τῇ 14ῃ Μαρτίου 1934 ἡ ὁλοὴ μοῖρα ἐπληξε βαθέως τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἀφαρπάσασα ἀπὸ τοῦ μέσου ἡμῶν σημαντικώτατον τῆς ζωῆς τῆς Ἀκαδημίας παρόγοντα, αὐτὸν τὸν πατέρα τῆς Ἀκαδημίας Δημήτριον Αἰγινήτην, ἄνδρα διαπρεπέστατον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ὑπέροχον ἐν τῇ πράξει. Καὶ ἂν οὐδὲν ἄλλο εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ κατόρθωμα ὁ Δημήτριος Αἰγινήτης, θὰ ἤρκει μόνῃ ἡ ἰδρυσις τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας, ὅπως ἐξασφάλισῃ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀένναον ζωὴν. Ποθῶν μετὰ πλείστων ἄλλων τὴν ὑπαρξιν τοιοῦτου ἐπισήμου ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ αἰσθανόμενος τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τούτου διεθνῶς μειονεκτικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐπιστημονικοῦ συνόλου ἀπέναντι ἄλλων ἐθνῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν οὐχὶ μακρότερον καὶ ὑπέρτερον πνευματικὸν βίον διαγόντων, κατώρθωσε μόνος, μετὰ πολλὰς ἀποτυχούσας ἄλλων ἀποπειράς, νὰ διαπλεύσῃ ἀσφαλῶς τὰς συμπληγάδας τῶν τε διαφανομένων καὶ τῶν ἀπειλουμένων, ἐξ ἀνάγκης, ἀντιθέσεων καὶ μετὰ γοργῆς πορείας νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἀναμφισβητήτως ἐθνικοῦ τούτου σκοποῦ. Ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ προσκρούσῃ ἡ ἰδρυσις τῆς Ἀκαδημίας εἰς προσωπικὰς εὐθιξίας, μάλιστα δὲ ἐν χρόνοις, καθ' οὓς ὀλίγοι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς δευτέρους, ἀλλ' ὁ ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον διαρρεύσας χρόνος καὶ τὸ ἀθορύβως συντελεσθὲν ἔργον τοῦ καθιδρύματος ἀποτελοῦσιν ἀνευφύλακτον δικαίωσιν τοῦ πόθου τοῦ ἱδρυτοῦ, ὅστις ὑπῆρξε καὶ πόθος παντὸς δυναμένου νὰ ἐκτιμῇ τὴν ἀξίαν τῆς ὁργανώσεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τὴν διὰ κοινῆς προσπάθειας ἐν σεμνότητι καὶ ἀλληλεγγύῃ προαγωγὴν αὐτῶν.

Ἡ ζωηρὰ προσήλωσις τοῦ Δημοτρίου Αἰγινήτου πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν δὲν ἐξηφανίσθη μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν ἀδόκητον ἐκείνου θάνατον εὗρε πολέμιον συνεχιστὴν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ γενναίας συζύγου. Ἡ εὐγε-

νεστάτη Κυρία Ἀνθὴ Αἰγινίτου ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν 1750 μετοχὰς τῆς Ἑταιρείας τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, ἵνα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν ἀπονέμονται κατ' ἔτος διάφορα βραβεῖα ἀποτελοῦντα πενταετὴ κύκλον. Τὸ Αἰγινίτειον ἔπαθλον δημιουργεῖ ἓνα ἀκόμη σημαντικὸν δεσμόν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μνήμων τῆς σημαντικῆς ταύτης πράξεως, δημοθύμως ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀνεγείρῃ ἰδίαις δαπάναις ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ περιβόλῳ τὴν προτομὴν τοῦ Δημητρίου Αἰγινίτου¹. Οὕτω δὲ παρὰ τὸν Σίμονα Σίναν καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἰφιγένειαν, τοὺς δι' ἀδροτάτης δαπάνης ἀνεγείραντας καὶ διακοσμήσαντας τὸ θανμαστὸν τοῦτο μνημεῖον, παρὰ τὸν Ἀναστάσιον Τσοῦφλην τὸν θερμουργὸν πατριώτην, τὸν προκρίσαντα τὸ μὴ λειτουργοῦν ἀκόμη τότε ἔδρυμα, ἡ ἐρμαῖκή στήλη τοῦ Δημητρίου Αἰγινίτου θὰ ἀνακαλῇ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἔθνους τὸν ἐνσαρκώσαντα τοὺς πόθους καὶ τοῦ Σίνα καὶ τοῦ Τσοῦφλη.

Τὸν Χρῆστον Τσουνταν († 2.6.34) ἀπώλεσεν ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολογία μετὰ μακρὰν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, τῆς ὁποίας ἡ σημασία εἶχεν ἤδη ἐνωρὶς ἐξέλθει τῶν στενῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας χώρας καὶ χρησιμεύσει ὥς ὁδηγὸς φωτεινὸς τῶν προϊστορικῶν ἐν Ἑλλάδι μελετῶν. Καὶ αἱ περὶ τὰς Μυκῆνας καὶ τὸν Μυκηναῖον πολιτισμὸν ἔρευναι, καὶ αἱ περὶ τοῦ Κυκλαδικοῦ πολιτισμοῦ μελέται, καὶ αἱ περὶ τοῦ νεολιθικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Θεσσαλίας θεμελιώδεις ἐργασίαι ὑπῆρξαν, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, προῖοντα πρωτοτύπου ἐπιστημονικῆς διανοίας, ἥτις μετ' ἀδιαταράκτου διανγείας ἐχάραξε τὴν ὁδὸν τῆς περαιτέρω ἀρχαιολογικῆς ταύτης ἐρεύνης.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἡσθάνθη βαθεῖαν θλίψιν διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον, καθ' ὅσον οὗτος διὰ λόγους ὑγείας ἠναγκάσθη νὰ ἀπέχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος οὐχὶ μακρὸν μετὰ τὴν ἴδρυσιν αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ξένων ἐταίρων ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ κορυφαῖος διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς ἀγγειογραφίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς ἀρχαιολογίας Ἐδμόνδος Pottier, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας († 6. 7. 34), περὶ τοῦ ὁποίου ἐκτενὲς ἐγένετο λόγος ἐν τακτικῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἀκαδημίας τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1934.

Ὁ ἀντεπιστέλλων ἡμῶν ἐταῖρος, Γάλλος μὲν τὴν ἐθνικότητα Ἑλλήν δὲ Χῖος τὴν καταγωγὴν, Ἐμμανουὴλ Ροδοκανάκης († 10. 1. 34) διέπρεψε μεταξὺ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἱστορικῶν τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως, ἡσχολήθη δὲ καὶ

¹ Προκηρυχθέντος ἐκτάκτου διαγωνισμοῦ πρὸς τοῦτο ὑπεβλήθησαν 12 προπλάσματα προτομῆς τοῦ Δ. Αἰγινίτου. Ἐκ τούτων οὐδὲν ἔλαβε βραβεῖόν τι, μόνον δὲ τὸ μᾶλλον πλησιάζον πρὸς τὸν εἰκονιζόμενον πρόπλασμα τοῦ κ. Κ. Παπαχριστοπούλου ἔτυχε χρηματικῆς ἐνισχύσεως δρ. 5.000. Ἡ Ἀκαδημία ἐπιφυλάσσει νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἀγῶνα ἢ νὰ ἐπιδιώξῃ ἄλλως τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου.

περὶ τὸν Βύρωνα καὶ περὶ τὸν Ναπολέοντα Βοναπάρτην ἐν σχέσει πρὸς τὰς Ἱονίους νήσους. Ὁ Ῥοδοκανάκης ὑπῆρξε τακτικὸν μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ὥς καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν *Lincei*.

Ὁ Τάκης Κανδηλώρος δὲν ὑπῆρξε μὲν ὅπωςδὴποτε μέλος τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλ' ὥς ἀθλοθέτης αὐτῆς συνεδέθη τόσον πρὸς τὰς ἡμετέρας προσπάθειάς, ὥστε δικαίως ἐπενθήσαμεν τὸν πρόωρον αὐτοῦ θάνατον, ὅστις ἀπέσπασε τὸν φιλοπονώτατον ἄνδρα καὶ ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν του μελετῶν καὶ ἀπὸ τῆς φιλοτίμου καὶ γενναιοψύχου ὑπ' αὐτοῦ ἐνισχύσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν καθ' ὅλου ἐκδηλώσεων τοῦ ἔθνους. Ἡ φιλόπατρις αὕτη φιλοδοξία τοῦ Κανδηλώρου καθίσταται πολλῶ μείζονος ἐκτιμῆσεως ἀξία, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ γενναιοδωρία αὐτοῦ δὲν ἀφωρᾶτο ἀπὸ μεγάλης περιουσίας, ἀλλ' ὅτι οὗτος ἀπὸ μετρίων πόρων ἐξήρθη εἰς γενικωτέραν ἀντίληψιν περὶ τῶν πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ἐκδηλώσεις καθηκόντων, ἀντίληψιν, οἷαν καὶ παρ' ἄλλοις εὐπορωτέροις θὰ ἠδύχομεθα συγχρότῳ.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ κενῶν ἐδρῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξελέγη ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τάξει τακτικὸν μέλος ὁ μέχρι τοῦδε πρόεδρος συνάδελφος κ. Κυριακός, ἰδιαίτερας προσεγγικὸν ὑπηρεσίας εἰς τὴν μελέτην τῶν γεωργικῶν παρ' ἡμῶν ζητημάτων, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ξένος ἐταῖρος ὁ μέχρι τοῦδε ἀντεπιστέλλων ἡμῶν ἐταῖρος Γερμανὸς ἐπιγραφικὸς κ. Φρειδερίκος Βαρῶνος Χίλλερ φὸν Γκαίρτριγγεν, ὅστις, συμπληρώσας πρὸ τιμῶν μηνῶν ἑβδομηκονταετίαν τῆς ζωῆς του, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ εὐρύτατα τιμώμενον τὸ ἐξαιρετικὸν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιγραφικὴν καὶ ἱστορίαν ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ ἔργον.

Ὡσαύτως προτάσει τῆς οἰκείας Τάξεως καὶ ἀποφάσει τῆς Ἀκαδημίας προεκ-
 ρύχθησαν πρὸς πλήρωσιν μία τακτικὴ ἔδρα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (ἀρχαίας ἢ μέσης καὶ νεωτέρας) καὶ μία τακτικὴ ἔδρα τῆς νέας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας.

Παρὰ ταῦτα ἐδεξιώθημεν τοὺς ἥδη ἐκλεγμένους διακεκριμένους συναδέλφους κ. Κ. Τριανταφυλλόπουλον καὶ Σ. Σεφεριάδην.

Τὴν δὲ ὀγδοηκοστὴν τῆς ἡλικίας ἐπετηρίδα τοῦ διακεκριμένου ποιητοῦ καὶ συναδέλφου Ἀριστομένους Προβελλεγίου ἀσμένως συνεώρτασεν ἡ Ἀκαδημία, προσφωνήσαντος τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Καμπούρογλου, ὁλοψύχως δὲ εὐχεται μακρὰν τὴν συνέχειαν.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ ἔτος 1934 ἐπετελέσθη, ὅπως καὶ ἄλλοτε, τοῦτο μὲν δι' ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων κατὰ τὰς συνεδριάξεις αὐτῆς γενομένων, τοῦτο δὲ διὰ δημοσιευμάτων ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς ἐκτυπουμένων.

Αἱ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος γενόμεναι ἀνακοινώσεις καὶ μελέται ἦσαν ἐν ὄλῳ 72, ἐξ ὧν 39 μὲν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ προσέδρων μελῶν, 33 δὲ δι' αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τούτων τέσσαρες αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιστημόνων κ.κ. *Jean Capart, Frank Choisy, A. Hekler* καὶ *Charles Lenormant*.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας ἐξεδόθη κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ περατοῦται προσεχῶς ὁ τοῦ ἔτους 1934 τόμος τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἐκ δὲ τοῦ τόμου τρίτου τῶν Πραγματειῶν αὐτῆς, ἔνθα, ὡς γνωστόν, δημοσιεύονται μακρότεραι ἐργασίαι, ἐξεδόθησαν πραγματεῖαι τοῦ κ. Ἰωάννου Πολίτου, τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουήλ καὶ τοῦ κ. Γ. Κυριακοῦ.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκεται ὁ β' τόμος τῶν Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας περιλαμβάνων συνέχειαν τῶν ἀνεκδότων Κορητικῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου τῆς Βενετίας κατ' ἐκδοσιν τοῦ κ. Σπ. Θεοτόκη, δαπάνη δὲ καὶ πάλιν ἐκ τῆς γενναίας δωρεᾶς τῆς Κυρίας Ἑλένης Βενιζέλου.

Δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας ἐκτυποῦται καὶ μέλλει προσεχῶς νὰ περατωθῇ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σημαντικὸν ἐπιστημονικὸν δημοσίευμα τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου κ. Γεωργίου Σωτηρίου, περιλαμβάνον τὰ Βυζαντινὰ Μνημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλονήσου Κύπρου. Τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας ὀφείλομεν εἰς τὴν συνεχῇ μέριμναν τοῦ συναδέλφου κ. Κτενᾶ καὶ τοῦ ἀφωσιωμένου ἐπιμελητοῦ τῆς διορθώσεως κ. Κοκκόρου.

Ἄξιος ἰδίου λόγου εἶναι ὁ ἐκδοθεὶς πρῶτος τόμος τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς τε ὁμιλουμένης καὶ τῶν διαλέκτων.

Ὁ τόμος οὗτος ἀποτελεῖται ἐξ 650 δισηλῶν τὸ πλεῖστον σελίδων σχήματος 4ου καὶ περιλαμβάνει μόνον τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ στοιχείου Α. Ὡς γνωστὸν τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι προῖον μακροτάτης ἐργασίας ὁλοκλήρου λεξικογραφικοῦ ἐπιτελείου ἐργαζομένου ἀδιακόπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908, ὅτε ἰδρύνθη, μέχρι μὲν τοῦ 1926 αὐτοτελῶς, ἀπὸ δὲ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐποπτείαν καὶ ὡς ἐπιστημονικὸν αὐτῆς παράρτημα, συντηρούμενον δαπάνῃ τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅτι προσφέρει ἀξιόλογον βοήθημα εἰς τὴν διεθνῇ ἐπιστήμῃ, ἔχει δὲ ἥδη ἐνδείξεις ὅτι καὶ ἡ γνώμη τῶν περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν ἀσχολουμένων θὰ ἐκδηλωθῇ εὐμενής, ἐπιδοκιμάζουσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ἄλλ' ἢ ἐμφάνισις τῆς ἀπαρχῆς τοῦ καρποῦ τῶν μακρῶν τούτων προσπαθειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης θὰ ἦτο ἀδύνατος, ἐὰν ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀκαδημίας δὲν παρίστατο ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἡ ἐχέφρων καὶ ἀνεξάντλητος γενναιοδωρία τοῦ πανελληνίου εὐεργέτου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη. Πᾶσα εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται καὶ ἐκφράζεται καὶ σήμερον ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀοιδίμου

ἄνδρός, πᾶς δὲ εἰλικρινῆς ἔπαινος ἀπενθύνεται πρὸς τοὺς δπωσθήποτε συνεργασθέν-
τας ἐν τῷ α' τούτῳ τόμῳ¹.

Ἡ ἑναρξίς τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ δευτέρου τόμου θὰ γίνῃ, ὡς ἐλπίζομεν, ἀρχο-
μένον τοῦ ἔτους 1935.

Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ α' τόμου ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ δρχ. 327,367.

Ὡσαύτως ἐπερατώθη ἡ ἐκτύπωσις αὐτοῦ καὶ ἐκκυκλοφόρησεν ὁ πρῶτος τόμος
τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς ὁποίας τὴν ἔκδοσιν ἐνεπιστεύθη τῷ 1931 εἰς
τὴν Ἀκαδημίαν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Νόμου 5058 περὶ ἐπισχύσεως
τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.

Ὁ πρῶτος οὗτος τόμος περιλαμβάνει τὸ Συμπόσιον τοῦ Πλάτωνος μετὰ
μεταφράσεως, κριτικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ κειμένου, ἐρμηνευτικῶν ὑπομνημάτων
καὶ μακροῦς εἰσαγωγῆς εἰς τὸ ἔργον, συντεταγμένων ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς
Φιλολογίας καὶ συντάκτου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ κ. Ἰω. Σκουτρίῃ, μετὰ φιλο-
πονίας καὶ ἐπιστήμης ἀξίας παντὸς ἐπαίνου. Τὸν ἔλεγχον τοῦ βιβλίου διεξήγαγε
κατὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς βιβλιοθήκης ὁ συνάδελφος κ. Ἰω. Καλιτσουνάκις².

Σκοπὸς τῆς σειρᾶς ταύτης εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὸ μορφωμένον κοινὸν εἰς τὴν
κατανόησιν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν φιλογολικῶν ἀριστουργημάτων καὶ νὰ εὐρύνῃ
οὕτω τὴν ἀπ' αὐτῶν ὠφέλειαν.

Ἐπερατώθη ὡσαύτως ἡ προπαρασκευὴ τοῦ Περὶ ποιητικῆς ἔργου τοῦ Ἀρι-
στοτέλους πρὸς ἔκδοσιν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ ἀρχίσῃ προσεχῶς ἡ ἐκτύπωσις τούτου ὡς
δευτέρου τόμου τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἀφορμὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς ποιητικῆς
παρέσχε τὸ χειρόγραφον κατάλοιπον τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Σίμου Μενάρδου,
ὅπερ συνεπλήρωσε σημαντικῶς πρὸς ἔκδοσιν ὁ κ. Σκουτρίης, ὥστε ἐπιθεωρούμενον
τοῦτο καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ κ. Καλιτσουνάκι νὰ ἐμφανισθῇ ταχέως καὶ ὡς δεῖγμα φιλικῆς
καὶ ἐγννώμονος ἀναμνήσεως τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τὸν πρῶτον αὐτῆς Γενικὸν
Γραμματέα.

Ὡσαύτως προπαρασκευάζεται ἡ ἔκδοσις τοῦ Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ τοῦ
Σοφοκλέους καὶ τοῦ Φαίδρου τοῦ Πλάτωνος.

Ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν μεταφράσεων ἔργων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν εἰς ξένας
γλώσσας, ἐκ τῶν πόρων τοῦ αὐτοῦ νόμου δημοσιευομένων μερίμνη τῆς Ἀκαδημίας,

¹ Ἰδίᾳ ἐξάρσεως ἀξία εἶναι καὶ ἡ τυπογραφικὴ ἐμφάνισις τοῦ πρώτου τούτου τόμου τοῦ Λεξι-
κοῦ, ὀφειλομένη εἰς τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν τυπογραφικῶν καταστημάτων τῆς «Ἐστίας»
τῶν κ.κ. Μάϊσνερ καὶ Καργαδούρη, οἵτινες μετὰ πολλῆς προθυμίας ὑπεβλήθησαν εἰς ὅσους κόπους
ἐπέβαλεν ἡ δύσκολος ὄντως καὶ πολύπλοκος τυπογραφικὴ σύνθεσις τοῦ ἔργου.

² Διὰ τὴν καλὴν τυπογραφικὴν ὄψιν τοῦ πρώτου τόμου τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης» πᾶς
ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἐκδοτικὸν οἶκον Ἰω. Κολάρου.

ἐδημοσιεύθη πρὸ μικροῦ ἐν Παρισίοις καὶ παρὰ τῷ ἐκδότῃ *Stock* τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ «Ἡ Φλογέρα τοῦ Βασιλεῖα» κατὰ μετάφρασιν γλαφυρὰν τοῦ κ. Εὐγενίου *Clément* καὶ μετὰ προλόγον τοῦ κ. Καρόλου *Diehl*. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ὑπὸ τὸ ξένον αὐτοῦ ἔνδυμα τὸ ἔργον τοῦ κορυφαίου ποιητοῦ καὶ λογοτέχνου θὰ κερδίσῃ μόνον φίλους καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν πρώτων τούτων τόμων τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῶν μεταφράσεων ἔργων τῶν νέων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν καὶ ἡ πολλαχῶς ἐκδηλωθεῖσα ἐπιδοκιμασία ἐνθαρρύνει ἡμᾶς πρὸς ἐξακολούθησιν ἔργων ἐθνικῶς κοινωνοφελεστάτου, ὀφειλομένου εἰς τὴν ὀξυδερκῇ πρωτοβουλίαν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς συνεργασίας τῆς Ἀκαδημίας προελθούσαν ἀγαθὴν αὐτοῦ διαμόρφωσιν, ὡς αὕτη διευπλώθη ἐν τῷ οἰκείῳ ἐκτελεστικῷ τοῦ Ν. 5058 Προεδρ. Διατάγματι τῆς 18 Μαρτίου 1932 (Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως 1932, Β', ἀρ. φύλλον 28).

Αυστηρῶς νεώτεροι νόμοι, ὁ νόμος 5803 τοῦ ἔτους 1933 καὶ ὁ νόμος 6357, πολὺν ἐξημίωσαν τὸ γενόμενον ἀγαθόν, διότι οὐχὶ μόνον ἡλάττωσαν τὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν παρεχομένην χορηγίαν ἀπὸ 350 χιλιάδων εἰς 100 μόνον χιλιάδας δραχμῶν, ἀλλὰ καὶ περιώρισαν τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀκαδημίας, ἀπαλείφοντες ἐν ἄρθρῳ 1 παράγρ. β' τὴν ἐκδοσὶν μεταφράσεων καὶ ὑπομνημάτων ἀρχαίων Ἑλληνικῶν λογοτεχνημάτων.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς νεωτέρους τούτους νόμους πρόκειται περὶ κατανομῆς τοῦ αὐτοῦ γενικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δρχ. κατὰ διάφορον σύστημα.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτελέσασα μετὰ περισκέψεως καὶ εὐσυνειδησίας τὴν εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ Ν. 5058 ἀνατεθεῖσαν ἐντολήν, εἶχε τὴν εὐλογον ἐλπίδα ὅτι ἡ Πολιτεία ἤθελεν ἂν μὴ ἔτι μᾶλλον ἐνισχύσει, τοῦλάχιστον ἀναγνωρίσει καὶ διατηρήσει τοὺς ὑφισταμένους καὶ εὐδοκιμήσαντας ὄρους τοῦ ἔργου. Καὶ τὴν μὲν περιστολὴν τῆς χορηγίας θὰ ἡδύνατό τις νὰ ἐρμηνεύσῃ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, μολοντί φαίνεται ὑπερβολικῶς αὐστηρὰ ἡ οἰκονομία, ἀλλ' ὁ ἀποκλεισμός τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων εἶναι ἐντελῶς ἀνεξήγητος. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ προσπαθῇ πάσῃ θυσίᾳ νὰ μὴ ἀνακοπῇ ἔργον ἐθνικῆς αὐτόχρημα σημασίας, πέποιθε δὲ ὅτι θὰ τύχῃ ἐν τούτῳ ἐκ νέου τῆς εὐμενείας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Ὡς εἶναι ἀκόμη ἔναυλον κατὰ τὸ ἔτος 1933 τῇ ἀόκνῳ συνεργασίᾳ καὶ κατενθύνσει τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν σύμπαν τὸ ἔθνος ἐώρτασε τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῖ πρῶτην ἑκατονταετίαν μετὰ λαμπρότητος πνευματικῆς ἀνταξίας τοῦ ὑπερίμου ὄντως ἀνδρός. Τόμος ὀγκώδης περιλαμβάνων τὰ κατὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα ταύτην καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος πεπραγμένα πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ μετὰ τινος ἡμέρας, ἀληθῆς μνημεῖον τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους.

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ ἑορτασμοῦ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος ἀγοράσασα ἀντὶ 20.000 δρχ. ἐδώρῃσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν πλήρη σειρὰν τῶν πολυαριθμῶν ἔργων τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ἵνα ἐκτεθῶσι ταῦτα ἐν ἰδίᾳ βιβλιοθήκῃ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Ἀλλ' ἄλλο πολυτιμότερον δῶρον ἀναμνηστικόν, πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀπευθυνόμενον, εἶναι τὰ Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, τὰ ὅποια μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συλλεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἑμμ. Παντελάκη ἐδημοσιεύθησαν εἰς πολυσέλιδον τόμον δαπάναις αὐτῆς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἵνα ἀπονέμονται ὡς ἔπαιλα.

Ὡσαύτως ἀντὶ 60.000 δρχ. ἡγόρασεν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ προσέφερεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἑννέα τόμους αὐτογράφων ἐπιστολῶν Α. Κοραῆ καὶ πρὸς Κοραῆν.

Διὰ σημαντικῆς δαπάνης ἀνεκανίσθη τέλος ὁ τάφος τοῦ αἰδίδιμου ἀνδρός.

Τὰ ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ περισσεύσαντα χρήματα τῶν ἐράνων, ἥτοι ποσὸν 200.000 περίπου δραχμῶν, ἡ Ἐπιτροπεία διεβίβασε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ὡς Κεφάλαιον Ἀδ. Κοραῆ, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ ἰδρυθῶσιν ἐπώνυμα βραβεῖα ἢ γίνωνται ἐκάστοτε δαπάναι δι' ἔργα πρωτίστως σχετικὰ πρὸς τὸν Μέγαν Χιῶν, εἶτα δὲ καὶ ἀναφερόμενα πρὸς θέματα γλωσσικά, φιλολογικά, ἐκπαιδευτικά καὶ ὅσα ἄλλα ἔτυχον τοῦ διαφέροντος τοῦ πολυμερεστάτου ὄντως ἀνδρός.

Διὰ δύο δημοσιεύματα τῆς Ἀκαδημίας, ἀναφερόμενα εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ τὴν δασικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, ὀφειλόμενα δὲ εἰς τοὺς εἰδικοὺς συναδέλφους κ. Γ. Κυριακὸν καὶ Π. Κοντόν, οἱ ὅποιοι εἰς εἰδικὰς συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας ἀνέπτυξαν γνώμας αὐτῶν — ἀπευθύνομεν θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Π. Τσαλδάρην, διότι εὐηρεστήθη νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ ἐκτύπωσιν τῶν ἔργων καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν εὐρύτεραν αὐτῶν διάδοσιν, ἐπισχύων οὕτω τὴν ὠφέλιμον αὐτὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν εἰδικὴν κατεύθυνσιν, ὅπως περιλαμβάνῃ ὅσον εἶναι δυνατόν περισσότερα δημοσιεύματα Ἀκαδημιῶν καὶ τῶν ἀξιολογωτέρων ἐπιστημονικῶν ἐταιρειῶν τοῦ κόσμου, περιερχόμενα εἰς αὐτὴν δι' ἀνταλλαγῆς τῶν δημοσιευμάτων τῆς. Θὰ εἶναι δὲ σημαντικὸν κατόρθωμα, ἐὰν σχηματισθῇ σὺν τῷ χρόνῳ τοιαύτη ἀρτία συλλογὴ περιοδικῶν, ἐν τοῖς ὁποίοις κυρίως συντελεῖται ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης ἐν τῷ διεθνεῖ σίτῃ.

Ἀλλὰ καὶ δωρεὰς δὲν ἀποκρούει βεβαίως ἡ Ἀκαδημία, ἔχει δὲ τοιαύτας πολλὰς καὶ παρ' ἡμετέρων καὶ παρ' ἄλλοδαπῶν, ὅπως ἐμφαίνει ὁ ἐκάστοτε εἰς τὰ Πρακτικά δημοσιευόμενος κατάλογος. Οὕτω παρὰ τοὺς ἄλλως εἰσαχθέντας κατὰ τὸ 1934 ἐξακοσίους τριάκοντα τόμους, ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ἐδέχθη ὡς δωρεὰν τῆς Ἐπιτροπῆς Κοραῆ τόμους 125, περιλαμβάνοντας, ὡς ἤδη εἶπον, πλήρη σειρὰν τῶν ἔργων τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ.

Σημαντική ὑπῆρξεν ὡσαύτως ἡ δωρεὰ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας ἐξ ἀριθμῶν περίπου 2.750, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται ἡ βιβλιοθήκη τοῦ πολλοῦ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. Ἡ Ἀκαδημία εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ εὐχαρίστως ἀναμνησκει πόσας ὑπηρεσίας προσήνεγκε μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν ἐπιστήμην σωματεῖον, τὸ ὅποιον δικαίως καταλέγεται μεταξὺ τῶν προδρόμων τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Τιμολέοντος Ἡλιοποῦλου κ. Δημ. Ἡλιόπουλον ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἀκαδημίας, διότι τὴν πολύτιμον ἐκείνου ποινικολογικὴν βιβλιοθήκην ἐσκέφθη νὰ προσφέρει πρὸς τὸ ἡμέτερον καθίδρυμα, πλουτίσας οὕτω τὴν βιβλιοθήκην μας δι' ὀκτακοσίων εἰκοσι ἑννέα ἀριθμῶν ἥτοι χιλίων περίπου τόμων, ἐπιτελέσας δὲ ἄριστον ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον διὰ τὸ ὄνομα τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ συναδέλφου.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλην σημαντικωτάτην δωρεὰν πρὸς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἔχομεν νὰ ἀναγγείλωμεν. Ὁ φιλομονοτάτος Πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρθασσοῦ» κ. Ἰπποκράτης Καραβίας ἀπὸ μακροῦ χρόνον ἀσχοληθεὶς περὶ τὸν καταρτισμὸν ταύτης προσήνεγκε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν πλήρη σειρὰν δημοσιευμάτων ἐκ 358 ἀριθμῶν περιεχόντων τοὺς εἰσιτηρίους λόγους τῶν μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἥτοι τῆς Λογοτεχνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τοῦ 1692 καὶ ἐφεξῆς μετὰ διαλειμμάτων μέχρι σήμερον. Ἡ πολύτιμος αὕτη σειρὰ περιλαμβάνονσα καὶ τεύχη σπανιώτατα, ἐλλείποντα, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ δωρητοῦ, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, εἶναι σπουδαιότατη ἐνίσχυσις τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης οὐχὶ μόνον διὰ τὴν σπανιότητα τῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαρῶς Ἀκαδημαϊκὴν αὐτῶν φύσιν.

Ἐκφράζουσα διὰ τοῦτο ἡ Ἀκαδημία σήμερον τὰς εὐλικρινεῖς αὐτῆς καὶ θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἰπποκράτη Καραβίαν, συγχαίρει ἅμα αὐτῷ διὰ τὴν εὐτυχῇ του ξμπνευσιν, ὅπως ἐπιδοθῇ ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τοιαύτην τινὰ συλλογὴν, τὴν ὅποιαν, καίπερ ἀναγκαιοτάτην, θὰ ἦτο δυσκολώτατον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ σχηματίσῃ σήμερον ἡ Ἀκαδημία.

Τὸ ἐν τοῖς προσηρητέμοις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀρχείοις διεξαχθὲν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐπιστημονικὸν ἔργον ἔχει ὡς ἐξῆς :

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν Ἀρχείων, τὸ τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανον, διότι κατὰ τὸ 1934 συνετελέσθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου τόμου τοῦ Λεξικοῦ, περὶ οὗ προηγουμένως ἐγένετο λόγος. Ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ αἱ πολλαπλᾶ φροντίδες τῆς καλῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου ἀνήκουν εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ εἰς τοὺς συντάκτας αὐτοῦ ὡς καὶ εἰς τὴν

πεφωτισμένην ἐποπτείαν τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἀκαδημία εἶναι εὐτυχῆς διὰ πάντας καὶ ἐλπίζει ἀξίαν καὶ τὴν συνέχειαν.

Παρὰ τὰς σπουδαίας μερίμνας τῆς ἐκτιπώσεως, τὸ προσωπικὸν τοῦ Λεξικοῦ ἡσχολήθη περὶ τὴν ἀνασύνταξιν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἄρθρων, τὰ ὅποια θὰ περιλάβῃ ὁ δεύτερος τόμος τοῦ Λεξικοῦ.

Πρὸς τούτοις σπουδαίως προήχθη ἡ θεμελιώδης ἐργασία τῆς ἀποδελτιώσεως νέας ὕλης, ἐξητάσθησαν δὲ πρὸς τοῦτο περιοδικὰ (τόμοι 16) βιβλία (τόμοι 25) καὶ χειρόγραφα διαφόρων γλωσσασαφίων ἢ συλλογῶν γλωσσικοῦ ὕλικου εἰς τεύχη 19, ὅπως ἀκριβῶς ἀναφέρει ἡ οἰκεία ἔκθεσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου κ. Ἀνθίμου Παπαδοπούλου.

Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον, ἐπίσης σπουδαῖον ἐπιδιώκον σκοπὸν, δὲν ἔχει δυστυχῶς ἀνάλογον καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ διὰ λόγους ἀπορίας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Καὶ ὅμως δὲν θὰ ἐχρειάζοντο παρὰ πολλά, διὰ νὰ ἐπισχυθῇ σημαντικὴ ἐθνικὴ ἐργασία.

Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ κ. Φουρῆκη, ἐπλουτίσθη διὰ νέου ἀνεκδότου ὕλικου ἥτοι 124 αἰτωλικῶν παραμυθίων δωρηθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Α. Λουκοπούλου, ἄλλων 7 τῆς συλλογῆς τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τοῦ Ἀρχείου καὶ τῆς λαογραφίας ἐν Ἑλλάδι καθηγητοῦ Νικολάου Πολίτου διὰ δωρεᾶς τοῦ κ. Γ. Ν. Πολίτου καὶ τρίτον διὰ τοῦ λαογραφικοῦ ὕλικου τοῦ συγκομισθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Λουκοπούλου εἰδικῶς ἀποσταλέντος πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἐλασσόνας καὶ εἰς Χάσια.

Ἡ ἐργασία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχείου περιεστράφη εἰς τε ἀποδελτιώσεις καὶ ταξινόμησιν ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ κλέφτικα ἔθματα, χρησιμοποιηθέντων πρὸς τοῦτο ἑπτὰ σχετικῶν δημοσιευμάτων ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Πολίτου.

Ἐπίσης διὰ τοῦ κ. Α. Λουκοπούλου ἀντεγράφησαν καὶ κατετάχθησαν τὰ εἰς τὸν ἀλιευτικὸν καὶ τὸν γεωργικὸν βίον ἀναφερόμενα, ἀπεδελτιώθησαν δὲ ἐν ἐντόποις καὶ τρεῖς χειρόγραφοι συλλογαί. Ὡσαύτως συνεπληρώθησαν καὶ ἐταξινομήθησαν τὰ λαογραφικὰ στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ποιμενικόν, τὸν γεωργικόν, τὸν ἀλιευτικόν καὶ τὸν ναυτικὸν βίον.

Ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ συνεργάτου καθηγητοῦ κ. Γ. Μέγα, εἰδικῶς περὶ τὴν λαογραφίαν ἀσχολουμένου, ἀλλὰ μὴ δυναμένου ἀτυχῶς νὰ περιληφθῇ ἀκόμη εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου, δι' οὗς λόγους προεῖπον, ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπιστημονικὴ ταξινόμησις τῶν ἀνεκδότων Ἑλληνικῶν παραμυθίων, 222 ἀκόμη, ὥς καὶ ἡ ταξινόμησις κατὰ τὸ σύστημα τοῦ *Anti Aarne*, ἥτις προσδίδει εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῶν παραμυθίων τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ ἐπιστημονικὴν χοροίαν.

Ἀμφότερα τὰ Ἀρχεῖα ταῦτα ἐκ χορηγίας εἰδικῆς τοῦ Δημοσίου συντηρούμενα,

ἐπισχύθησαν ἐσχάτως διὰ τοῦ νόμου 6290 οἰκονομικῶς, ὥστε νὰ τύχῃσι καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι ἐπιστήμονες τοῦ ἐδεργετήματος τῆς ἄλλως γενικῆς ἀξίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τὸν σχόντα τὴν ἐγγενῆ ταύτην καὶ πατρικὴν πρωτοβουλίαν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Ἰω. Μακρόπουλον καὶ τὸν εὐμενῶς ἐπινεύσαντα Ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμην ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκφράζει τὴν ζωηρὰν αὐτῆς ἐγγνωμοσύνην.

Τὰ ὑπόλοιπα δύο ἐπιστημονικὰ παραρτήματα τῆς Ἀκαδημίας τό τε Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου καὶ τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον ἰδρύθησαν καὶ συντηροῦνται ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, ὀφειλόμενον εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Δημ. Παππούλια, ἀπὸ τοῦ 1931 μέχρι τῆς 2^{ας} Νοεμβρίου 1934 εἶχεν ὡς διευθυντὴν τὸν ἀρμοδιώτατον περὶ ταῦτα κ. Γ. Πετρόπουλον, ὅστις καὶ ὅλως ἀμισθὶ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Πετρόπουλου εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐστέρησε τὸ Ἀρχεῖον τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν ἐκείνου, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι θὰ γίνῃ δυνατόν, ὥστε ὑπ' ἄλλην μορφήν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ συνάφεια αὐτοῦ πρὸς τὸ ἴδρυμα. Ἡ Ἀκαδημία ἐκφράζει εἰς αὐτὸν θερμοιότητας εὐχαριστίας δι' ὅσα μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ Ἀρχείου ἔπραξε. Εὐτυχὲς εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ πρώτου Διευθυντοῦ κατέλαβε τὴν θέσιν ὁ συνεργάτης αὐτοῦ κ. Ἰωάννης Τορναρίτης, ὅστις ἔχων πείραν καὶ ἐπίγνωνσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀρχείου θέλει ἀσφαλῶς ἐργασθῇ πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ ἀναμένῃ θαύματα ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀντιγραφέως, ἀλλ' ὅπωςδήποτε μέχρι πλουσιωτέρας διαρρυθμίσεως τῶν βοηθητικῶν μέσων εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἡ ἀνάλογος πρόοδος.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀποδελτιωθέντος ὑλικοῦ πρὸς τὰς μᾶλλον ἐπείγουσας ἀνάγκας δημοσιεύσεως, τὰς ὁποίας ἔθεσεν εἰς τὸ Ἀρχεῖον ἡ ἐκ συναδέλφων νομικῶν Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς τοῦ 1935 θὰ δυνηθῇ τὸ Ἀρχεῖον νὰ δημοσιεύσῃ ἀξιόλογον δεῦμα τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

Τὸ δεύτερον ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐν ἔτει 1931 ἰδρυθὲν Ἀρχεῖον, τὸ Μεσαιωνικόν, ἐκ τεσσάρων φιολόγων ἀποτελούμενον, προέβη κατὰ τὰ 1934 εἰς τὴν ἀποδελτίωσιν εἴκοσι περιῶπων ἐργων, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ἀναγράφει ἡ ἐκθεσις τοῦ Διευθυντοῦ κ. Δ. Οἰκονομίδου. Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ὑλικοῦ τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν φιλολογίας ἐκτείνεται ἤδη οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἀποδελτίωσιν κυρίων ὀνομάτων καὶ τοπωνυμίων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλου γλωσσικοῦ ὑλικοῦ, ὥστε ἀπὸ ἐνδετέρας ἀφειρησίας νὰ ὁρμηθῇ κατόπιν ἡ λεξικογραφικὴ ἐργασία.

Ἄλλὰ καὶ πρὸ τῆς ὀριστικῆς λεξικογραφικῆς κατατάξεως, συνθέσεως καὶ δημοσιεύσεως, τὸ Μεσαιωνικὸν ἀρχεῖον θέλει διὰ καταλλήλων μελετῶν ἀσχοληθῇ περὶ μεσαιωνικά θέματα, ἀφορμώμενον ἐκ τοῦ ἐκάστοτε συγκομιζομένου ἀπὸ τῶν κειμένων γλωσσικοῦ καὶ ἄλλου θησαυροῦ.

Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα ἐπιστημονικὰ παραρτήματα τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἄξια μερίστης προσοχῆς καὶ ἐνισχύσεως, διότι ἀποτελοῦσι πολυτιμώτατα ὄργανα ἐπιστημονικῆς μελέτης σημαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς μακραίωνος ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ παρασκευάζουσιν ἀκλόνητα τεκμήρια τῆς ἀδιασπάστου συνεχείας τῆς Ἑλληνικῆς ὑποστάσεως, ἐν οἷς τόποις ἐζησεν ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμός.

Αἱ γεωλογικαὶ ἔρευναι, τὰς ὁποίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἐκτελεῖ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἄοκνον διεύθυνσιν τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου κ. Κ. Κτενᾶ καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν εἰδικῶν ἐργαστηρίων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, σκοπὸν ἔχουσι τοῦτο μὲν ὅπως καθορίσωσι τοὺς γεωλογικοὺς καὶ γεωχημικοὺς χαρακτῆρας τῶν ἡφαιστειῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Ἡφαιστειολογικῆς Ἐνώσεως τεθεισῶν ἀρχῶν, τοῦτο δὲ ὅπως διὰ τῆς λεπτομεροῦς γεωλογικῆς χωρογραφίσεως τῶν σημαντικῶν διὰ τὴν γεωλογικὴν δομὴν τμημάτων τῆς χώρας προβῶσιν εἰς λεπτομερεῖ τούτων μελέτην.

Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Κ. Κτενᾶ ἐργάζονται οἱ Διδάκτορες κ. κ. Π. Κόκκορος καὶ Ἰ. Παπασταματίου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1934 ἔνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας ἡ ἔκτασις τῆς ἐρευνηθείσης περιοχῆς περιορίσθη ἱκανόν, ἀνεστάλη δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν μελετῶν.

Ἐκ τῶν γενομένων ἐργασιῶν ἄξια σημειώσεως εἶναι αἱ φωτογραφίσεις τῶν κοιτασμάτων γάββρου τοῦ βορείου τμήματος τῶν Κυνκλάδων καὶ τῶν συνοδονόντων ταῦτα πλουσίων εἰς νάτριοι κοιτασμάτων πυροξένων καὶ ἀμφιβόλων διὰ τοῦ κ. Π. Κοκκόρου, πρὸς δὲ τούτοις ἡ πλήρης διασάφησις τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν πλουσίων εἰς κορούνδιον κοιτασμάτων τῆς Νάξου διὰ τοῦ κ. Παπασταματίου καὶ τῆς Ἰκαρίας διὰ τοῦ κ. Κτενᾶ.

Ἄλλὰ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ καὶ μίαν ἀρχαιολογικὴν ἀνασκαφὴν ἐν Ἀθήναις, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπλῶς κοινὴ τις ἀνασκαφὴ ὀφειλομένη εἰς σύνηθες ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον, ἀλλ' εἶναι ἡ ἀνασκαφὴ ἐκείνη ἡ ἐπιβαλλομένη ἀπολύτως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ ἀπορρέουσα ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς εὐγενοῦς τοῦ ἰδρύματος καταγωγῆς. Εἶναι ἡ ἀνασκαφὴ, ἡ ὁποία διὰ μὲν τὴν Ἀκαδημίαν ἡμῶν εἶναι δυσεξάλειπτος τίτλος εὐγενείας, διὰ δὲ τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη παγκόσμιον

σύμβολον. Τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνέθορεν ἡ ἰδέα τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα κατέστη ἰθαγενὲς ἐν πάσῃ χώρᾳ ὅπωςδήποτε ἀσχολουμένη περὶ τὰς ἐργασίας τῆς διανοίας, τὸν τόπον τὸν διὰ πᾶσαν ἐπιστήμην ἔχοντα τὴν συμβολικὴν σημασίαν, ἣν ἔχει διὰ πᾶσαν χριστιανικὴν καρδίαν τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, ἀνέλαβε νὰ καταστήσῃ πάλιν περιφανῇ καὶ τῆς οἰκουμένης προσκύνημα ἡ θεία πλατωνικὴ μαγία δύο ἐξαιρέτων ὅλως ἀνθρώπων καὶ ποιητικῶν ὄντως φύσεων, τοῦ Παναγιώτου Ἀριστόφρονος καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἰωάννας. Ἀφορμώμενοι οὐχὶ μόνον ἀπὸ εὐρώστου ἰδιωτικοῦ θησαυροῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀκμαιοτάτου πλούτου ψυχῆς καὶ διανοίας, συνεννοῦντες δὲ οὕτω προϋποθέσεις ἄλλως οὐχὶ συχνάκις συνυπαρχούσας, κατώρθωσαν νὰ καταστήσωσι πρᾶγμα τὸ ὄνειρον τῶν σοφῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ προπαρασκευάσωσιν ἐπὶ ἐδραίων βάθρων τὴν παγκόσμιον ἔννοιαν τῶν ἐπιστημῶν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν νέαν ἐπιστημονικὴν Ἱερουσαλήμ.

Ὅτι δὲ ὁ ἀντίκτυπος τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης δὲν εἶναι περιορισμένος ἐντὸς τῶν στενωτέρων ὁρίων τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας, ἀλλ' ἔλαβεν ἤδη διεθνῇ χαρακτῆρα, φαίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1934 ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ τῆς Γαλλίας ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Κάρολος Πικάρ, ὁμιλῶν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας θέμα τοῦ πανηγυρικοῦ αὐτοῦ λόγου ἔλαβε τὴν διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ κ. Ἀριστόφρονος ἀνάστασιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν ἀναπόλησιν τῶν κήπων τοῦ Ἀκαδήμου.

Μετὰ τὴν διεθνῇ ταύτην καθιέρωσιν ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκαδημίας προσέλαβε τὸν ἀληθῆ αὐτῆς χαρακτῆρα. Ἀποβᾶσα διεθνῆς κατέστη ἐθνικωτάτη ὑποχρέωσις δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν εἶναι δὲ στενωῶς ὑπόθεσις τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἀλλ' εἶναι εὐρύτατα ὑπόθεσις πανελλήνιος, ἀξιοῦσα τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς Ἑλλήνος, ἐπισήμου ἢ ἀνεπισήμου, καὶ ἀπεκδεχόμενη παρὰ πάντων τὴν δικαίαν ὑποστήριξιν. Ἐχομεν δὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἤρχισεν ἤδη τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀριστόφρονος καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ νὰ καθίσταται ἐθνικῶς αἰσθητὸν καὶ ἀναμνησκόμεθα εὐγνωμόνως τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἐπιφανεῖς πολιτικοὶ ἄνδρες, ἐξάρχοντος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας, περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐξέφρασαν ἐν τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὸ 1934 αἱ ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι ἀπεκάλυψαν τρία ἀκόμη συνεχόμενα δωμάτια μετὰ προστάσεως κατὰ τὴν παλαιστοραν καὶ ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ Γυμνασίου, ἀπεδείχθη δὲ ὡσαύτως ὅτι τὸ Γυμνάσιον ἐκτείνεται καὶ ἐντὸς τοῦ νοτιοδυτικῶς παρακειμένου χώρου, ὅστις καὶ θὰ ἐξερευνηθῇ συστηματικῶς ἐν προσεχῇ μέλλοντι.

Παρὰ τὴν ἀνασκαφὴν ἐστερεώθησαν διὰ τοιμεντοκονιάματος τὰ ἀποκαλυφθέντα λείψανα τοῦ Γυμνασίου.

Τοῦ δευτέρου τομέως, ὅπου εἰκάζεται ὑπὸ τοῦ ἀνασκάπτοντος τὸ Διδασκαλεῖον, προήχθησαν αἱ ἐργασίαι καὶ ἀπεκαλύφθη ἱκανὸν ἀκόμη μέρος τοῦ πέτρους ἀναφανέντος οἰκοδομήματος, ὥστε ἀπαρτίζεται κτίσμα μήκους μὲν τριάκοντα τριῶν μέτρων καὶ 50 ἐκ. πλάτους δὲ τεσσαράκοντα τριῶν καὶ 50 ἐκ. οὐχὶ διὰ συνεχοῦς τοίχου περιλειόμενον, ἀλλὰ περίφρακτον διὰ κιονοστοιχίας, ὅπως ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σειρᾶς αὐτοτελῶν θεμελιώσεων προσωρισμένων νὰ φέρωσι κίονας.

Εἰς ἀπόστασιν 3 μέτρων ἀπὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ «περιστυλίου» τούτου ἀπεκαλύφθη ἐν μέρει ὀρθογώνιος αἶθουσα διαστάσεων $12,70 \times 8,40$ τ. μ.

Ἐκ τῶν κινητῶν εὐρημάτων ἄξια σημειώσεως εἶναι περὶ τὰ τριάκοντα πέντε τεμάχια ἐπιγραφῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ ἐποχῶν καὶ ἐφθαρμένη κεφαλὴ Διονύσου ἀρχαῖστικῆς ἐποχῆς.

Πρὸς μεσημβρίαν τῆς ἐκτελουμένης ἀνασκαφῆς εὐρέθη καὶ ἄλλη ὁδὸς πλάτους 4,80 μ. οὐχὶ δὲ μακρὰν ταύτης νεκροταφεῖον περιλαμβάνον τάφους γεωμετρικῶν, ἐλληνικῶν καὶ μακεδονικῶν χρόνων. Ἀξία ἰδιαιτέρας σημειώσεως εἶναι ἡ κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον εὗρεσις κτίσματος ὀρθογωνίου γεωμετρικῶν πιθανῶς χρόνων. Ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐρευνῶν θέλει διδάξει ἡμᾶς πολλὰ περὶ τῆς ἀρχαιότερας ἱστορίας τοῦ τόπου, ἀκριβῶς τῆς περιόδου ἐκείνης, καθ' ἣν ἀνεπτύχθη ἡ περὶ τοῦ Ἀκαδήμιου παράδοσις.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ κατὰ τὸ 1934 ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς ταύτης ἢ δι' αὐτῆς συντελεσθὲν ἐπιστημονικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον μετριοφρόνως καταθέτομεν εἰς τὸν ἐτήσιον πνευματικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔθνους, γινώσκοντες μὲν τὸ δὴ λεγόμενον ὅτι «ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει πατρίδα», ἀλλ' ἐν βαθυτάτῃ ἐπιγνώσει πιστεύοντες ὅτι αἱ πατρίδες τότε μάλιστα εἶναι εὐτυχεῖς καὶ ἐνδοξοί, διὰν ἀποκτήσωσι κραταίαν ἐπιστήμην.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Παρὰ τὰ ἄμεσα ταῦτα δ' ὅμως ἐπιστημονικά ἔργα ἡ Ἀκαδημία ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ 1934 ἐφαρμόζουσα τὸ διεθνὲς πλέον καὶ ὠφελιμώτατον σύστημα τῆς διὰ βραβείων καὶ ἄλλων ἀναγνωρίσεων ἐνισχύσεως τῆς πνευματικῆς ἐργασίας καθ' ὅλον εἴτε ἐν τῇ θεωρίᾳ εἴτε ἐν τῇ πράξει καὶ ὅφ' οἷανδήποτε αὐτῆς ἐκδηλώσιν.

Εἰς τὴν ἀγαθὴν ταύτην παράδοσιν στοιχοῦσα ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει σήμερον τὰ ἑξῆς βραβεῖα:

Μετὰ γνώμην τῆς Α' Τάξεως:

1ον Ἐκ τοῦ δασικοῦ ἐπάθλου Ἑμμ. Μπενάκη.

2ον Βραβεῖον 4.000 δραχ. εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἑνωσὶν Ναυπάκτου, διότι μετὰ

ζήλον ἐργάζεται διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῶν πέριξ τῆς πόλεως ψιλῶν λόφων, σπείρασα καὶ φυτεύσασα μέχρι τοῦδε μεγάλα τούτων τμήματα.

β' Βραβεῖον 4.000 δραχ. εἰς τὴν Φιλοδασικὴν Ἑνωσιν Χρισσοῦ Παργασίδος, διότι ἔσπειρε διὰ δασικῶν εἰδῶν μεγάλην ἔκτασιν πέριξ τῆς κοινότητος καὶ ἐδενδροφύτευσε πολλοὺς δρόμους ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως.

γ' Βραβεῖον 3.000 δραχ. εἰς τὸν Σύλλογον φιλοδένδρων Πύργου Ἡλείας, διότι δι' ἐράνων διατηρεῖ δασικὸν φυτώριον, ἐκ τοῦ ὁποίου διανέμει δωρεὰν ἱκανὰς χιλιάδας δένδρων, πρὸς διάδοσιν τοῦ πρασίνου.

δ' Βραβεῖον 3.000 δραχ. εἰς τὴν δασικὴν Ἐπιτροπὴν Λαράμας, διότι ἀνεδάσωσε διὰ σπορᾶς καὶ φυτεύσεως ἀρκετὴν ἔκτασιν τῶν ψιλῶν λόφων εἰς τὴν θέσιν «Κορύλοβος».

ε' Βραβεῖον 2.000 δραχ. εἰς τὴν Κοινότητα Μάκρης Ἐβρου, διότι ἀνεδάσωσεν ἀρκετὴν ἔκτασιν τοῦ λόφου Τεκέ.

στ' Βραβεῖον 2.000 δραχ. εἰς τὴν τοπικὴν δασικὴν ἐπιτροπὴν Βονίτσης, διότι ἀνεδάσωσεν ὁλόκληρον ἔκτασιν τοῦ λόφου τοῦ φυτωρίου καὶ μετέβαλεν αὐτὴν εἰς ὠρεῖον ἄλσος.

ζ' Βραβεῖον 2.000 δραχ. εἰς τὴν φιλοδασικὴν Ἑνωσιν Ἀργοστολίου, διότι δι' εἰσφορῶν διαφόρων νομικῶν προσώπων καὶ ἰδιωτῶν ἔσπειρε διαφόρους ψιλὰς ἐκτάσεις καὶ ἐδενδροφύτευσε τὴν βαλτώδη ἔκτασιν «Κούταβος» μεταβαλοῦσα αὐτὴν εἰς ἄλσος.

Ἀπονέμονται ὡσαύτως:

α' Ἐπαινος εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Π. Ναυτικοῦ πλοίαρχου κ. Σπυρ. Πέταν καὶ ὑποπλοίαρχου κ. Σάβ. Μενδρινόν, διότι ἀπὸ ἐτῶν μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου ἀμφοτέροι ἀσχολούμενοι κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀναδασώσεως σπουδαίως συνέβαλον εἰς τὴν ἀναδάσωσιν καὶ денδροφύτευσιν τῶν ψιλῶν περὶ τὸν Ναύσταθμον λόφων, φυτεύσαντες ἐπιτυχῶς ἄνω τῶν 100.000 δένδρων.

β' Ἐπαινος εἰς τὸν Σύλλογον «Πρόοδος» τῶν ἐν Σαραβαλίῳ Πατρῶν νέων, διότι μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου ἀνεδάσωσεν ἱκανὴν ἔκτασιν εἰς τὴν θέσιν «Κουκουσί».

γ' Ἐπαινος εἰς τὸν Σύλλογον «Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ Ἀγία Ἐλένη Πατρῶν», διότι μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου ἀνεδάσωσεν ἱκανὴν ἔκτασιν εἰς θέσιν Ἅγιος Κωνσταντῖνος Πατρῶν.

2ον Ἐκ τοῦ μελισσοτροφικοῦ βραβείου Ἐμμανουήλ Μπενάκη 10.000 δραχ.

α' Βραβεῖον δραχ. 3.500 εἰς τὸν Δημήτριον Ι. Ρήγαν, ἐν Καρύστῳ τῆς Εὐβοίας, διότι ἐντὸς 25ετίας ἵδρυσεν 5 μελισσοκομεῖα εἰς διαφόρους θέσεις ἐκ 500 κυψελῶν, μετακινουμένων ἐκάστοτε πρὸς καλυτέρα διαιτροφὴν τῶν μελισσῶν, κατασκευάζει τεχνητὰς κηρήθρας καὶ ἐφεῦρε νέαν κυψέλην, δι' ἣν ἐτυχε διπλώματος εὐρεσιτεχνίας.

Πρὸς τοῦτοις ἐπιδιώκει μετὰ ζήλου τὴν παραγωγὴν καλῶν βασιλισσῶν, παράγει δὲ καὶ ἐκλεκτὸν ροδόμελι.

β' Βραβεῖον 3.000 δρχ. εἰς τὸν Νικόλ. Λέπον, πρόην εκπαιδευτικὸν λειτουργόν, κάτοικον Ἀθηνῶν, διότι ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν καταγίνεται ἀφιλοκερδῶς εἰς τὴν διάδοσιν τῆς μελισσοκομίας, ιδρύσας πρὸς τοῦτο καὶ Σχολὴν ἄλλοτε. Ἦδη διατηρεῖ εἰς Ν. Λόσια μελισσοκομεῖον ἐκ 200 εὐρωπαϊκῶν κυψελῶν, ἐφωδιασμένον διὰ τῶν καταλλήλων μηχανημάτων πολλαπλασιασμοῦ, ἐκτροφῆς βασιλισσῶν καὶ βελτιώσεως τοῦ μέλιτος, δι' ἃ πάντα ἔτυχε τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

γ' Βραβεῖον δρχ. 2.000 εἰς τὸν κ. Νικόλαον Ι. Νικολαΐδην, διπλωματοῦχον τῆς ἐν Βρυξέλλαις «*Institut philotechnique*», διότι δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων συνετέλεσεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς μελισσοκομίας καὶ ἰδίᾳ διὰ καταλλήλου ἐκτροφῆς βασιλισσῶν πρὸς αὔξησιν τῶν σμηνῶν καὶ διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῶν νόσων τῶν μελισσῶν, διατηρῶν ἐν Ἀμαρουσίῳ μελισσοκομεῖον ἐξ 100 κυψελῶν.

δ' Βραβεῖον 1.500 δρχ. εἰς τὸν Ἰω. Σταμπουλίδην, κάτοικον Κοζάνης, πρόσφυγα ἐκ Ρωσίας, διότι εἰργάσθη διὰ γλίσχρων μέσων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐν ἀρχηγόνῳ καταστάσει διατελούσης μελισσοκομίας τῆς περιφερείας καὶ εἰσήγαγε τὴν Εὐρωπαϊκὴν κυψέλην καὶ μελισσοκομικὰ φυτὰ, κατασκευάζει κηρήθρας ἐξ ἐντοπίου κηροῦ, προσληφθεὶς δὲ ὡς μελισσοκόμος εἰς τὴν Χαρίσειον Γεωργικὴν Σχολὴν Κοζάνης ἐργάζεται μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου πρὸς παραγωγὴν τῆς μελισσοκομίας.

3ον Τὸ ἐκ 10.000 δρχ. ἔπαθλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προωρισμένον «εἰς τὸ καλῦτερον ἐπιστημονικὸν ἔργον ἢ τὴν καλυτέραν ἐφεύρεσιν τὴν συνετελοῦσαν εἰς τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας ἢ γεωργίας ἐν Ἑλλάδι, ἀμφοτέρω μετὰ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν», ἀπονέμεται εἰς τοὺς κκ. Ὁρέστην Ἰ. Στεφανόπουλον καὶ Ἀγγελον Δ. Μαρανῆν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπινοηθεῖσαν «νέαν μέθοδον ἀποχρωματισμοῦ τοῦ γλεύκους», ἣτις ἐφαρμοσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀυτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ ἀπέδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα, εἶναι δὲ καὶ οἰκονομικῶς ἐπωφελής, διότι ἡ τέως ἐν χρήσει μέθοδος ἐστοίχιζε περὶ τὰς 600 δρχ. κατὰ χιλιόλιτρον σταφίδος, εἰσήγετο δὲ ὁ ἐνεργὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἁλλοδαπῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον ὑποβληθὲν εἰς τὴν αὐτὴν κρίσιν δίτομον ἔργον «Περὶ βυρσοδευρίας» τοῦ κ. Χαριλάου Σωτηροπούλου ἢ Ἀκαδημία ἀπονέμει ἔπαινον, διότι, εἰ καὶ δὲν περιέχει ἴδια πειράματα ἢ νέαν τινὰ μέθοδον, ἐν τούτοις εἶναι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συντεταγμένον καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιστημονικῶς ἄριτον, ὥστε δύναται νὰ ἀποβῇ ὠφελιμώτατον εἰς τὴν βυρσοδεψίαν.

4ον Τὸ ἐκ δρχ. 13.500 βραβεῖον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπονέμεται εἰς τὸν Γαλακτοκομικὸν συνεταιρισμὸν Ραχιᾶς (Βεργοίας), διότι οὗτος ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας ἔχει ἐπιτελεῖσει ἀξιόλογον πρόοδον.

Διὰ τὸ ἐξ 6.000 δρχ. βραβεῖον τοῦ Ἀυτονόμου σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ διὰ σύγγραμμα περὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος οὐδεμία ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν μελετῶν ἐκρίθη ἀξία βραβεῖον.

Μετὰ γνώμην τῆς Β' Τάξεως:

1ον Τὸ ἐκ 15.000 δρχ. Καθηλώρειον βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν ἐν Παρίσιος Ἑλληνα καλλιτέχνην κ. Α. Γαλάνην, διότι «ἀπὸ μακροῦ ἐργαζόμενος οὗτος ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ προάγει ἐπαξίως τὴν τέχνην διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα».

2ον Τὸ Λαμπίκειον καλλιτεχνικὸν βραβεῖον ἐκ δρχ. 10.000 δὲν ἀπονέμεται, διότι τὸ μόνον ὑποβληθὲν ζωγραφικὸν ἔργον δὲν ἐκρίθη ἄξιον ἐπάθλου.

3ον Τὸ ἐκ Αἰρῶν Ἀγγλίας 176 τεθὲν ὑπὸ τῆς Κυρίας Ἀλεξάνδρας Χωρέμη μέγα δραματικὸν ἐπαθλὸν προσεῖλκυσε πολλοὺς ἀπαιτητάς.

Ὑπεβλήθησαν 77 ἐν ὅλῳ ἔργα, ἐκ τούτων δὲ ἀπεκλείσθησαν 10, ὡς παραβαίοντα τὸν ὅρον τῆς ἀνωνυμίας. Ἐκ τῶν κριθέντων 67 πολυπράκτων θεατρικῶν ἔργων, ἄλλα μὲν εἶναι ἔμμετροι ἢ πεζαὶ τραγωδίαὶ ἀρχαίας ὑποθέσεως, ἄλλα δὲ σύγχρονα κοινωνικὰ ἢ ψυχολογικὰ δράματα, ἄλλα δὲ κωμωδίαί. Ἐκ τούτων περὶ τὰ δέκα τέσσαρα μόνον ἐκρίθησαν ἄξια ὅπωςδήποτε προσοχῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀθλοθέτις δὲν συνήνεσεν εἰς τὸν μερισμὸν τοῦ βραβεῖου, οὐδὲν δὲ ἐκρίθη ἄξιον τούτου ὀλοκλήρου, ἡ Ἀκαδημία οὐδὲν ἀπονέμει βραβεῖον, ἐπιφυλασσομένη νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν ἀγῶνα.

4ον Τὸ ἐκ 50.000 δραχμῶν μουσικὸν βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διεξεδίκησαν ἐπὶ ἐν ὅλῳ ἔργα. Ἐκ τούτων δύο ἐθεωρήθησαν ἀνάξια λόγου. Ἐτερεὰ δύο ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Ραφωδὸς πληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνίσματος χωρὶς νὰ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον.

Ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Rico» Συμφωνιέττα ἐκρίθη ἀξία εὐφήμου μνείας¹.

Ἐκ τῶν ὑπολοίπων δύο, τὸ μὲν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μηδὲν ἄγαν» καὶ τίτλον «Κοιμᾶτι ὀρχήστρας» λαμβάνει βραβεῖον ἐκ δρχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων, «διότι ἐμφανίζει συνθέτην μὲ ἰδιοφυΐαν ἔμπνευσιν καὶ ὥριμον τεχνοτροπίαν», τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Res severa verum gaudium* καὶ τὸν τίτλον Σουίτα λαμβάνει βραβεῖον ἐκ 10.000 δρχ., διότι ἐμφανίζει σοβαρὰν καὶ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴν ἐργασίαν.

Τὰ Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραΐ, πρώτην φορὰν ἀπονεμόμενα κατὰ τὸ 1934, θέλουσιν ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς δικαιούχους ἀριστεῖς μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν ὀνομάτων.

¹ Ἀνοιχθέντων τῶν κλειστῶν φακέλων εὐρέθησαν τὰ ἑξῆς ὀνόματα: ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μηδὲν ἄγαν» τοῦ κ. Χαριλάου Περγέσα, ὑπὸ τὸ «Res severa etc» τοῦ κ. Ἀντιόχου Εὐαγγελιάτου καὶ ὑπὸ τὸ «Rico» τοῦ κ. Ἀριστ. Κουντούρωφ.

Μετὰ γνώμην τῆς Γ' Τάξεως ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς:

1ον Τὸ ἐκ δρχ. 35.000 βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς «διὰ τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι» δὲν ἀπονέμεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὡς ἐνθάρρυνσις ἀπονέμεται τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπάθλου εἰς τὴν μόνην ὑποβληθεῖσαν μελέτην, τὴν φέρουσαν ὡς διακριτικὸν ρητὸν «*Hoc opus hic labor est*» «διότι καὶ γνώσεις καὶ εὐσυνειδησίαν ἐπέδειξεν ὁ συγγραφεὺς, συνιστᾶται δὲ αὐτῷ, ὅπως κατὰ τὴν ἐνδεχομένην δημοσίευσιν τῆς μελέτης ἀναπτυχθῇ καὶ συμπληρωθῇ τὸ β' μέρος αὐτῆς, βραχυνθῇ δὲ πῶς τὸ πρῶτον».

2ον Διὰ τὸ ἐκ 10.000 δρχ. Δαμπίκειον βραβεῖον, ἔχον ὡς θέμα «τὰ δημόσια οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς μέχρι τέλους τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως», ὑπεβλήθη μία μόνη μελέτη, ἔχουσα ὡς διακριτικὸν τὸ ρητὸν «Πλούτῳ ἀρετὴν κατεργάσασθαι»¹.

Ἡ μελέτη αὕτη δὲν ἐκρίθη ἀξία τοῦ βραβεῖου, διότι, ἐνῶ ὁ συγγραφεὺς ἐπεκτείνεται εἰς ζητήματα μὴ ἀρρήκτως συνδεόμενα πρὸς τὸ θέμα, παραλείπει οὐσιώδεις αὐτοῦ ἐπόψεις. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος ἐπιδεικνύει μεγάλην φιλοπονίαν καὶ εὐσυνειδησίαν, δὲν στερεῖται δὲ καὶ δημοσιονομικῶν γνώσεων, ἀπονέμεται αὐτῷ ἔπαινος καὶ ὑπὸ τύπον ἐνθαρρύνσεως χορηγεῖται εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τοῦ βραβεῖου.

Τὸ Μαυρογένειον βραβεῖον Ἀρετῆς ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 135 διὰ κατοίκους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπονέμεται εἰς τὸν πρωθιερέα τοῦ ἐν Ταμπουρίοις ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος παροισιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Πολύκαρπον Λιώσην, «διότι οὗτος ὡς ἀληθῆς Λευίτης καὶ μὲ ὄντως χριστιανικὸν ἦθος, ὅλως ἀθορύβως καὶ ἄνευ διαφημίσεων κατώρθωσε δι' ἰδίων εἰσφορῶν καὶ δι' ἐράνων, δι' οὗς τακτικῶς λογοδοτεῖ, νὰ ἐκτελέσῃ σπουδαιότατα ἔργα ὑπὲρ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ δρχ. καὶ δὴ: α') ἐκαλλώπισε τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς, β') ἀνήγειρε τῇ συνδρομῇ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εὐπροσωπότατον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὀρφανοτροφεῖον ἐν Ταμπουρίοις, ἐν ᾧ ἄριστα διαιτῶνται καὶ διδάσκονται σήμερον 40 ἐσωτερικὰ ὀρφανά. γ') Ἰδρυσεν ἐν Ταμπουρίοις γηροκομεῖον, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι ἔτοιμον πρὸς λειτουργίαν. δ') ἰδρυσε φιланθρωπικὸν σύλλογον μετὰ βιβλιοθήκης. Ταῦτα δὲ πάντα οὐχὶ δι' ἐράνων μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' εἰσφορᾶς τακτικῆς τοῦ 1/4 τοῦ γλίσχρου αὐτοῦ μισθοῦ. Βραβεύουσα ἡ Ἀκαδημία τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν εὐσέβειαν τοῦ λαμπροῦ ἱερέως, θέλει νὰ καταδείξῃ πόσον ἡ ἀληθῆς χριστιανικὴ κοινωνία τιμᾷ τοὺς ἀθορύβως καὶ ἐν πνεύματι ὄντως χριστιανικῷ ἐργαζομένους

¹ Ἀνοιχθέντων τῶν κλειστῶν φακέλλων εὐρέθησαν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «*Hoc opus hic labor est*» τὸ ὄνομα τοῦ κ. Γεωργ. Βολτ. Πογγῆ, καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Πλούτῳ ἀρετὴν κατεργάσασθαι» τὸ ὄνομα τοῦ κ. Βασίλ. Βαρβεροπούλου

κληρικούς, ἐνισχύουσα δὲ τὴν τοιαύτην δρασίην ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλει ὑπεκαύσει καὶ ἄλλων τὸν ζῆλον.

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μετὰ ταῦτα ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν βραβείων, ἥτις, περιλαμβάνουσα τὰ τε ἤδη πρότερον προκηρυχθέντα καὶ μὴ ἀπονεμηθέντα ἀκόμη ὥς καὶ τὰ νέα προκηρυσσόμενα βραβεῖα, ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1935.

Α. — Τάξις τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν

1ον **Βραβεῖον 30.000 δρχ. Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου**, εἰς Κοινότηας ἢ Συνεταιρισμοὺς ἢ Σωματεῖα ἢ ἰδιώτας, οὔτινες ἐντὸς τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπεξήρανον ἀποτελεσματικῶς μικρὰ ἔλη ἐκτάσεως οὐχὶ κατωτέρας τῶν 100 στρεμμάτων καὶ ἀπέδωσαν αὐτὰ εἰς τὴν γεωργίαν. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἁρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

2ον **Ἐν ἡ πλείονα βραβεῖα 20.000 δρχ. ἐν ὄλῳ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη**, εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἢ τὸ Σωματεῖον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1934-1935 ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα δι' εἰσφορῶν χρημάτων ἢ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἐπὶ τῶν ὁρέων, τῶν λόφων καὶ τῶν χειμάρρων κατὰ τὸ σύστημα τῶν τάφρων ἢ ἤθελε συντελέσει δι' ὀργανώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς σκοπιμωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ τῆς μειώσεως τῆς καταστροφῆς αὐτῶν ἐκ τῆς συλλογῆς κανσοξύλων καὶ τῆς ἀσκήσεως βοσκῆς. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἁρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τῶν βραβείων κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

3ον **Βραβεῖον 10.000 δρχ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη**, εἰς τὴν καλυτέραν ἔρευναν τῶν προσφορῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ὁστρεοκομίας. Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

4ον **Βραβεῖον 10.000 δρχ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη**, εἰς τὴν καλυτέραν καὶ εὐρύτεραν καλλιέργειαν λίνου ἐν Ἑλλάδι ὥς ὕλης ὑφαντουργικῆς. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων πιστοποιητικῶν ἐπισήμων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

5ον **Βραβείον 10.000 δρχ. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**, διδόμενον εἰς λειτουργούσας βιομηχανίας, αἵτινες συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν τῆς γεωργίας. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

6ον **Βραβείον 27.000 δρχ. Θ. Ἀρεταίου**, εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ Κοινότητα Λουτροπόλεως, ὅστις θὰ παρουσιάσῃ μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1935 τὰς καλυτέρας ἐγκαταστάσεις πρὸς θεραπείαν τῶν λουνομένων καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἐξυγιαντικὰ ἔργα εἰς περιοχὴν Λουτροπόλεως. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

7ον **Βραβείον 6.500 δρχ. τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Διπασμάτων**, εἰς τὸν προοδευτικώτερον ἐμφυτευτὴν νέου κήπου ἐσπεριδοειδῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν διετίαν 1934-35. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

8ον **Βραβείον 6.500 δρχ. τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Διπασμάτων**, εἰς τὸν προοδευτικώτερον ἐμφυτευτὴν νέου μηλεοκήπου ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἀντικῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν διετίαν 1934-35. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

9ον **Βραβείον 15.500 δρχ. τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος**, εἰς τὸν Ἐλαιουργικὸν Συνεταιρισμόν, ὅστις ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν οἰκονομικὴν παρασκευὴν προϊόντων ἀνωτέρας ποιότητος. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

10ον **Βραβείον 6.000 δρχ. τοῦ Ἀυτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ**, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα παρόμοια τρόφιμα. Μελέται μετὰ τῶν σχετικῶν πειραμάτων ἐφαρμογῆς καὶ στατιστικῶν πινάκων ἐπιτυχίας εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

B. — Τάξις τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν

1^{ον} Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας (Χρυσᾷ Ἑπὶ Ἀδαμαντίου Κοραῆ) παρεχόμενον κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους α') εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰ εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, β') εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις τῶν εἰς τὰς Ἀνωτέρας Σχολάς, τὸ Ἀρσάκειον καὶ τὰ Διδασκαλεῖα τοῦ Κράτους, γ') εἰς τοὺς ἐπὶ ἑλληνομαθείᾳ διακρινόμενους ἀποφοίτους τῶν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν Ἑλληνικῶν Σχολείων ἑλληνόπαιδας καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν γλῶσσαν, δ') κατὰ Μάρτιον ἐκάστου ἔτους εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀριστεύσαντας κατὰ τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις τῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἐπὶ διδακτορία διατριβαὶ κρῖνονται ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἄξιαι νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὰς **Πραγματείας** αὐτῆς. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15^{ης} Νοεμβρίου 1935** διὰ τὰ τρία πρῶτα βραβεῖα καὶ **μέχρι τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου 1936** διὰ τὸ τέταρτον.

2^{ον} Βραβεῖον 17.000 δρχ. τῆς **Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ζαγορησίων**, εἰς τὴν καλυτέραν συγγραφὴν περὶ τῆς καθόλου δράσεως τῶν Ἑπειρωτῶν ἐν γένει πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Παλιγγενεσίας τῆς Ἑλλάδος. Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15^{ης} Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

3^{ον} Βραβεῖον 15.000 δρχ. **Τάκη Κανδηλώρου**, εἰς τὸν Ἕλληνα τὸ γένος ἐπιστήμονα, ὅστις διέπρεπε παρ' ἡμῶν ἢ εἰς τὴν ξένην καὶ συνέτεινε, διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθόλου, εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἱστορίας ἢ τῆς Ἀρχαιολογίας ἢ τῆς Νομισματικῆς. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15^{ης} Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

4^{ον} Βραβεῖον 15.000 δρχ. **Τάκη Κανδηλώρου**, εἰς τὸν Ἕλληνα τὸ γένος μουσικόν (συνθέτην μελοδραμάτων, Βυζαντινῶν ἢ Ἑλληνικῶν μελωδιῶν κτλ.), ὅστις διέπρεπε παρ' ἡμῶν ἢ εἰς τὴν ξένην καὶ συνέτεινε, διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθόλου, εἰς τὴν πρόοδον τῆς Μουσικῆς. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15^{ης} Ὀκτωβρίου 1936**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

5^{ον} Βραβεῖον 15.000 δρχ. **Τάκη Κανδηλώρου**, εἰς τὸν Ἕλληνα ἢ τὴν Ἑλληνίδα τὸ γένος ἡθοποιόν, οἱ ὅποιοι διεκρίθησαν παρ' ἡμῶν ἢ εἰς τὴν ξένην εἰς τὸ δράμα ἢ τὸ μελόδραμα. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς

Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1938. Ἀπονομή τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1938.

6ον Βραβεῖον 9.000 δρχ. Γ. Κυριακοῦ, πρὸς συγγραφὴν μονογραφίας περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς Μεσσηνίας, ἀπὸ τῶν σταυροφοριῶν μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ὀλοσχεροῦς κατακτῆσεως αὐτῆς τῇ 1715, ἀντλουμένης ἐκ τῶν πηγῶν μετὰ τῆς δεοῦσης μνείας αὐτῶν. Ἔργα εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935.** Ἀπονομή τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

7ον Καλλιτεχνικὸν βραβεῖον 9.000 δρχ. Β. Λαμπίκη, εἰς τὸν κάλλιστον ζωγραφικὸν πίνακα, τὸν ἔχοντα θέμα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἔργα δεκτὰ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς Γραφεῖοις τῆς Ἀκαδημίας τεχνικοὺς ὅρους, **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935.** Ἀπονομή τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

8ον Βραβεῖον 26.000 δρχ. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν καλυτέραν βιβλιογραφίαν τῶν ἐτῶν 1800-1863. Διὰ τῆς βιβλιογραφίας ζητεῖται περιγραφικὸς ἀκριβὴς κατάλογος (κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν) παντὸς εἶδους βιβλίων, (φυλλαδίων, περιοδικῶν, ἡμερολογίων, ἐπετηρίδων), ἐκδοθέντων ὁπουδήποτε ἑλληνιστὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1800-1863. Τῶν περιοδικῶν ὁ κατάλογος θὰ γίνῃ ἰδιαίτερος, καὶ δὴ μετ' ἀναλύσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Ἐν τέλει τῆς βιβλιογραφίας θὰ καταχωρηθῇ κατάλογος συγγραφέων καὶ ἕτερος ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. Τῶν ἐφημερίδων θὰ γίνῃ μόνον κατάλογος μετὰ σημειώσεως περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως. Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1936.** Ἀπονομή τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1936.

9ον Βραβεῖον 176 Διῶν Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρας Χωρέμη, τὸ γένος Μπενάκη, εἰς θεατρικὸν ἔργον πολὺπρακτον ἄριστον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἄνευ περιορισμοῦ γλωσσικῆς μορφῆς καὶ εἶδους (κωμωδία, κοινωνικὸν δράμα, τραγωδία, ἔμμετρον, πεζὸν κλπ.), τοῦ ὁποίου νὰ εἶναι πάντως δυνατὴ ἢ ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλία. Ἔργα εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935.** Ἀπονομή τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

Γ. — Τάξις τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

1ον Βραβεῖον 15.000 δρχ. Τάκη Κανδηλώρου, εἰς τὸν Ἕλληνα τὸ γένος ἐπιστήμονα, ὅστις διέπρεπε παρ' ἡμῶν ἢ εἰς τὴν ξένην καὶ συνέτεινε, διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθόλου, εἰς τὴν πρόοδον τῶν Νομικῶν ἢ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Ἀστικὸν Δίκαιον, Ἑλληνικὸν καὶ Βυζαντινὸν Δίκαιον, Πολιτικαὶ Ἐπι-

σιτῆμαι). Προτάσεις καὶ αἰτήσεις εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1937**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1937.

2^{ον} **Βραβεῖον 9.000 δρχ. Ἀθηνᾶς Σταθάτου**, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς σπογγαλιείας παρ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτὴν βελτιώσεων. Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

3^{ον} **Βραβεῖον 10.000 δρχ. Ἀθηνᾶς Σταθάτου**, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς καλυτέρας ὁργανώσεως τῆς ἀλιείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰχθυηρῶν γλυκέων ὑδάτων (λιμνῶν καὶ ποταμῶν). Μελέται εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1935.

4^{ον} **Μαυρογένειον βραβεῖον ΑΡΕΤΗΣ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Διρῶν Ἀγγλίας 135**, εἰς ἄτομον (ἢ καὶ οἰκογένειαν) διακρινόμενον διὰ συνεχεῖς μετ' αὐτοθυσίας πράξεις ὑπὲρ τοῦ πλησίου ἢ τῆς κοινωνίας ἢ καὶ διὰ μεμονωμένην ὅλως ἐξαίρετον προᾶξιν αὐτοθυσίας ἢ ἀρετῆς. (Ἡ συγγραφικὴ ἢ ἐπιστημονικὴ δρᾶσις δὲν λογίζεται πρὸς ἀπονομὴν τοῦ βραβείου). Τὸ ἄτομον δεόν νὰ ζῇ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεὶ καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῶν ἢ τοῦλάχιστον αὐτόθι, νὰ ἐξετέλεσε τὴν ἀξίαν βραβείου προᾶξιν, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκειύματος. Αἰτήσεις ἢ συστάσεις περὶ ἀπονομῆς τοῦ βραβείου ὑποβάλλονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ ἐπισήμων ἀρχῶν, ἰδρυμάτων, ὁργανώσεων, συλλόγων, σωματείων ἢ ὁμίλων ἀνθρώπων, ὧν αἱ ὑπογραφαὶ δεόντως ἐπικυροῦνται, ἢ καὶ ὑπὸ μέλους τῆς Ἀκαδημίας, συνοδευόμεναι ὑπὸ πιστοποιητικῶν ἁρμοδίως κεκρωμένων **μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1935**. Ἀπονομὴ βραβείου τὴν 16^{ην} Δεκεμβρίου 1935.

Μεθ' ὃ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας ἐκάλεσεν ὀνομαστὶ τοὺς βραβενθέντας καὶ ἐπαινεθέντας, οἱ δὲ παρόντες ἐκ τούτων προσελθόντες ἔλαβον ἐκ χειρῶν τοῦ Προέδρου τὸ ἀνῆκον ἐκάστῳ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 24 Μαΐου 1934, σ. 157 τῶν *Πρακτικῶν*,

Εἰς στίχον 7 ἀντὶ Schleimacher

Γράφει: Schleiermacher.

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. *Μ. Κατσαρά* Recherches cliniques sur la classification
des affections psychiques, Ὀκτώβριος 1934, σ. 239-246 τῶν *Πρακτικῶν*,

Εἰς σ. 240 στίχον 11 μετὰ τὰς λέξεις émotivité et

πρόσθετος: de la volonté ou

Εἰς σ. 243 στίχον 9 ἀντὶ tendances

Γράφει: tendances.
